

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ח קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

מנחות-התכלת		Talmud Navigator									
מנחות-התכלת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
מנחות-התכלת	מימרא	ורב אדא קמיה דרבא משמיה דרב עזירא אמר: וסימניך: שינוי שקר, שינוי אמת								ז	ו
מנחות-התכלת	מאי אין לה בדיקה נמי דקאמר? אטעימה.									!	ו
מנחות-התכלת	מר ממשכי אייתי תכלתא בשני רב אחאי, בדקוה בדרב יצחק בריה דרב יהודה ואיפרד חזותיה, בדרב אדא - ואישתנאי למעליותא, סבר למיפסלה	[מר ממשכי]								ו	ו
מנחות-התכלת	אלא הא לא תכילתא היא ולא קלא אילן היא אלא שמע מינה שמועתא אהדיי איתמר, היכא דבדקנא בדרב יצחק בריה דרב יהודה לא איפרד חזותיה - כשרה, איפרד חזותיה - בדקין לה בדרב אדא בחמירא ארכסא, אישתני למעליותא - כשרה, - לגריעותא - פסולה.	אמר להו רב אחאי:									ו
מנחות-התכלת	שמועתא אהדיי איתמר.	שלחו מתם:									ו
מנחות-התכלת	רבי מני דייק וזבין כחומרי מתניתא	[רבי מני]								ו	ו
מנחות-התכלת	הכי עבוד קמאי דקמך ואצלח עיסקייהו.	א"ל ההוא סבא:								ו	ו
מנחות-התכלת	הלוקח טלית מצוייצת מן השוק מישאל - הרי היא בחזקתה, מן העובד כוכבים - מן התגר כשרה, מן ההדיוט - פסולה, ואע"פ שאמרו: אין אדם רשאי למכור טלית מצוייצת לעובד כוכבים עד שיתיר ציציותיה.	ת"ר:									ו
מנחות-התכלת	מאי טעמא?									א	ו
מנחות-התכלת	משום זונה.	הכא תרגימו:								!	ו
מנחות-התכלת	שמא יתלוה עמו בדרך ויהרגנו.	רב יהודה:								!	ו
מנחות-התכלת	רב יהודה רמי תכילתא לפרזומא דאינשי ביתיה, ומברך כל צפרא להתעטף בציצית.	[רב יהודה]									ו
מנחות-התכלת	מדרמי, קסבר: מצות עשה שלא הזמן גרמא הוא, אמאי מברך כל צפרא וצפרא?									ז	ו
מנחות-התכלת	כרבי									!	ו
מנחות-התכלת	תפילין כל זמן שמניחן מברך עליהן, דברי רבי.	דתניא: [רבי]								!	ו
מנחות-התכלת	אי הכי, כל שעתא נמי									ז	ו
מנחות-התכלת	רב יהודה איניש צניעא הוה, ולא שרי ליה לגלימיה כוליה יומא.									!	ו
מנחות-התכלת	ומאי שנא מצפרא?									ז	ו
מנחות-התכלת	כי משני מכסות לילה לכסות יום.									!	ו
מנחות-התכלת	הכל חייבין בציצית, כהנים, לויים וישראלים, גרים, נשים ועבדים	ת"ר: [רבנן]								ז	ו
מנחות-התכלת	ר"ש פוטר בנשים, מפני שמצות עשה שהזמן גרמא הוא, וכל מצות עשר שהזמן גרמא נשים פטורות.	[רבי שמעון]								ז	ו
מנחות-התכלת	הכל חייבין בציצית, כהנים, לויים וישראלים.	אמר מר:									ו
מנחות-התכלת	פשיטא, דאי כהנים לויים וישראלים פטירי, מאן ליחייב?									ז	ו
מנחות-התכלת	כהנים איצטריכא ליה, ס"ד אמינא, הואיל וכתבי: (דברים כ"ב) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו גדילים תעשה לך, מאן דלא אישתרי כלאים לגביה בלבישה הוא דמחייב בציצית, הני כהנים הואיל ואשתרי כלאים לגביהו לא ליחייבו, קמ"ל, נהי דאשתרי בעידן עבודה, בלא עידן עבודה לא אישתרי.									!	ו
מנחות-התכלת	ר"ש פוטר בנשים.	[רבי שמעון]									ו
מנחות-התכלת	מאי טעמא דר"ש?									א	ו
מנחות-התכלת	(במדבר ט"ו) וראיתם אותו - פרט לכסות לילה	דתניא:								!	ו
מנחות-התכלת	אתה אומר: פרט לכסות לילה, או אינו אלא פרט לכסות סומא?									ז	ו

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

מנחות-התכלת		Talmud Navigator									
מנחות-התכלת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
כשהוא אומר: (דברים כ"ב) אשר תכסה בה - הרי כסות סומא אמור, הא מה אני מקיים וראיתם אותו? פרט לכסות לילה			!		!						
ומה ראית לרבות כסות סומא ולהוציא כסות לילה?			ז		!						
מרבא אני כסות סומא שישנה בראיה אצל אחרים, ומוציא אני כסות לילה שאינה בראיה אצל אחרים.			!		!						
ורבנן האי אשר תכסה בה מאי עבדי ליה?				ז							◊
מיבעי להו לכדתניא:				!							
(דברים כ"ב) על ארבע כנפות כסותך, ארבע - ולא שלש		[תניא]		!							◊
אתה אומר: ארבע ולא שלש, או אינו אלא ארבע ולא חמש?			ז	!							
כשהוא אומר: אשר תכסה בה - הרי בעלת חמש אמור, ומה אני מקיים על ארבע? ארבע ולא שלש			!	!							
ומה ראית לרבות בעלת חמש ולהוציא בעלת שלש?			ז	!							
מרבא אני בעלת חמש שיש בכלל חמש ארבע, ומוציא אני בעלת שלש שאין בכלל שלש ארבע.			!	!							◊
ור"ש?			ז								
מאשר נפקא.		[רבי שמעון]	!								◊
ורבנן?			ז								
אשר לא משמע להו.		[רבנן]	!								◊
ורבנן האי (במדבר ט"ו) וראיתם אותו מאי עבדי ליה?				ז							◊
מיבעי להו לכדתניא:				!							
וראיתם אותו וזכרתם - ראה מצוה זו וזכור מצוה אחרת התלויה בו, ואיזו זו? זו קרית שמע		[תניא]		!							◊
מאימתי קורין את שמע בשחרית? משיכיר בין תכלת ללבן.		דתנן:		!							◊
וראיתם אותו וזכרתם - ראה מצוה זו וזכור מצוה אחרת הסמוכה לה, ואיזו זו? זו מצות כלאים, דכתיב: (דברים כ"ב) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו גדילים תעשה לך.		ותניא אידך:									◊
וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' - כיון שנתחייב אדם במצוה זו נתחייב בכל מצות כולן ור"ש היא		תניא אידך:									◊
מצות עשה שהזמן גרמא היא.		דאמר: [רבי שמעון]									◊
וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' - שקולה מצוה זו כנגד כל המצות כולן.		תניא אידך:									◊
וראיתם אותו וזכרתם ועשיתם - ראיה מביאה לידי זכירה, זכירה מביאה לידי עשיה.		ותניא אידך:									◊
כל הזרזי במצוה זו - זוכה ומקבל פני שכניה, כתיב הכא: וראיתם אותו, וכתיב התם: (דברים ו') את ה' אלהיך תירא ואותו תעבד.		רשב"י:									◊
חביבין ישראל שסיבבן הקב"ה במצות, תפילין בראשיתן ותפילין בורעותיהן וציצית בבגדיהן ומוזוזה לפתחיהן, ועליהן אמר דוד: (תהלים קי"ט) שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך ובשעה שנכנס דוד לבית המרחץ וראה עצמו עומד ערום, אמר: אוי לי שאעמוד ערום בלא מצוה וכיון שנזכר במילה שבבשרו נתישבה דעתו. לאחר שיצא, אמר עליה שירה, שנאמר: (תהלים י"ב) למנצח על השמינית מזמור לדוד, על מילה שניתנה בשמיני.		ת"ר:									◊
כל שיש לו תפילין בראשו ותפילין בזרועו וציצית בבגדו ומוזוזה בפתחו, הכל בחיזוק שלא יחטא, שנאמר: (קהלת ד') והחוט המשולש לא במהרה ינתק, ואומר: (תהלים ל"ד) חונה מלאך ה' סביב ליראיו מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין? מפני שהתכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע לכסא הכבוד, שנאמר: (שמות כ"ד) ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר, וכתיב: (שמות כ"ד) כמראה אבן ספיר דמות כסא.		רבי אליעזר בן יעקב:									◊
תניא, היה ר' מאיר אומר:											◊

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

מנחות-התכלת		Talmud Navigator														
מנחות-התכלת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מג:		
דול עונשו של לבן יותר מעונשו של תכלת, משל למה הדבר דומה? למלך בשר ודם שאמר לשני עבדיו, לאחד אמר: הבא לי חותם של טיט, ולאחד אמר: הבא לי חותם של זהב, ופשעו שניהם ולא הביאו, איזה מהן עונשו מרובה? הוי אומר: זה שאמר לו הבא לי חותם של טיט ולא הביא.		תניא, היה ר' מאיר אומר:												מג:	◇	■
חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום, שנאמר: (דברים י') ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך.		תניא, היה ר' מאיר אומר:												מג:	◇	■
רב חייא בריה דרב אויא בשבתא וביומי טבי טרח וממלי להו באיספרמקי ומגדי.		[רב חייא בריה דרב אויא]												מג:		○
חייב אדם לברך שלש ברכות בכל יום, אלו הן: שעשאני ישראל, שלא עשאני אשה, שלא עשאני בור.		תניא, היה ר' מאיר אומר:												מג:	◇	■
רב אחא בר יעקב שמעיה לבריה דהוה קא מברך שלא עשאני בור, אמר ליה כולי האי נמי?		[רב אחא בר יעקב]												מג:	◇	○
ואלא מאי מברך?		אמר ליה: [בריה]												מג:		⚡
שלא עשאני עבד		[רב אחא בר יעקב]												מג:	◇	!
היינו אשה		[בריה]												מג:	◇	⚡
עבד זיל טפי.		[רב אחא בר יעקב]												מג:	◇	!